

Bir Öğretmen Tanıdım

– ferda'ca · 24 Kasım 2014

Bir başak gölgesiydi öğrencilerin
elinden tutardın onurlu sessizliklerin
Mavi beyaz haritasıydı onlar umudun
alnında mühürledin tarihi her birinin...

Martılar ile yarışıp,kopya verdin
kurduğun sazlıklardan göz kapaklarına..
Yorgun kanatlarına asılsa da çaresizlikler
sınırsız bir Anayurt oldun
beyaz tüylerinden yeni baharlara...

terk edilen köyler vız geldi sana.

Geleceği koyup gündüze
kalbindeki ormanı kucakladın yeşili ile..
Doldurup harfleri avucuna
sabah suyu gibi berrak baktın
kışın en kolay köşesinden yavrularına

Elinde aydınlığın kılıcı,dolaştın güneşi
dünyayı dolanırken ay..
kırsal topraklara döşenip
Ayak seslerinden tanıdı seni
baharla yer değiştiren çiçeklerin...

Yüksek bir duvar oldu öğütlerin
baharlık elbiseler biçti ellerin
gün ışığı sap sap döküldü üstlerine.

izi sürülürdü geleceğin....
Eğilirken döküldü kendiliğinden
ellerinin kına renginde yıldızlar
merhametli sığağında yandılar
Dünyanın bütün çocukları
yüzünde buluşup güldüler her zaman...

Ferda Özsoy

Bugün öğretmenler günü ve tanıdığım bir kaç arkadaşımı, öğretmenimi aradım.Köyde öğretmen olan bir arkadaşım çocuklarla odun taşıdığını söyledi.Bizim de günümüz böyle dedi...Yorumsuz kaldım ve şiir yazdım sadece...Tüm emekçi öğretmenlerimin günü kutlu olsun saygı ve sevgilerimle efendim.Ellerinizden öpüyorum her birinizin...